

Doină în convalescență

Costel Zăgan

Mult stimată primăvară
până când o iarnă-amară

Până când boală și vânt
și pe-afară și-n cuvânt

Până când doar întrebări
peste nouă mări și țări

Unde-i oare Făt-Frumos
l-ai trimis în iad pe jos

Ne-ai lăsat ai nimănui
patrie gust amarui

Rai în gură dar pe limbă
dracul garda iar își schimbă

Gura dau ca s-o deschid
dar pe buze crește-un zid

Doamne și cu cât vorbesc
mă arde un dor ceresc

Și genunchii prind a spune
Doamne înc-o rugăciune

Costel Zăgan, Doine de (s)pus la rană